

ДУХОВНАТА АТАКА

Много хора се сблъскват с духовни атаки, опитвайки се да живеят според Божиите закони. Един от основните трикове на врага е да заблуди човек и да му попречи да осъзнае цялата дълбочина на случващото се в живота му.

Често хората приемат, че трудностите, с които се сблъскват, са естествени, но понякога зад тях стои нещо много по-сложно. Те са подложени на духовна атака.

Но какво представлява духовната атака и можем ли да я разпознаем?

Духовната атака е поредица от събития, координирани от демоничното царство, за да ограбят обещанията ни, да унищожат вярата ни, да потиснат вярващия и да унищожат неговото освещаване. Библията ни казва, че дяволът има различни планове и замисли, които използва срещу хората. Много хора погрешно вярват, че Сатана е примитивен и предлага само очевидно лошото: „блудство, наркотици и рокендрол“, но той изучава мислите, действията и поведението на човечеството от началото на сътворението и е много по-изтънчен. Той знае как да изкушава хората на различните нива на духовното им състояние. Ние трябва да познаваме стратегиите на врага. Не можем да живеем със затворени духовни очи. Трябва да ходим в Духа и да разбираме какво се случва наоколо. Ето някои от признаците, че сме под духовната атака на дявола.

1. Един от признаците е липсата на духовен ентузиазъм. Врагът идва, за да открадне нашето постоянство в Божиите дела. Изведнъж нашият молитвен живот изглежда безжизнен. Силата на нашата посветеност се проверява, а ние сякаш не можем да издържим. Имаме чувството, че вървим в кръг.

2. Друг признак е крайно разочарование. По време на духовна атака врагът използва различни обстоятелства, за да потисне ума на атакуваният и силно да го разочарова. Човека, намиращ се под атаката е на ръба на нервен срив. Той е готов да се предаде.

3. Трудности при разбирането на целта. По време на духовна атака често има силно объркване относно духовната посока. Това е една от основните цели на атаката - да принуди вярващия да се отклони от пътя на своето предназначение. Пътят в грешната посока започва с това „объркване“.

4. Липса на мир. Врагът бомбардира умовете ни с различни мисли и непрестанни изкушения, за да открадне мирът от нас. Умът ни става раздразнен и изтощен. Врагът прави всичко възможно, за да предизвика умствена умора.

5. Необичайна летаргия и умора. Липсата на енергия и жизненост често е резултат от продължителна атака. Разбира се, тези проблеми могат да възникнат по естествени причини като липса на сън или здравословни проблеми. Но когато сме под духовна атака първопричината е резултат от дългата духовна борба. Ние трябва да познаваме времето, в което сме попаднали под прицела на врага. Ако не сме проявявали непокорство и не сме извършили грях, но въпреки това се чувстваме по горноописания начин, означава, че сме под духовна атака на врага.

6. Силно желание да захвърлим всичко. Всеки вярващ се ражда с уникална цел. Тъй като Бог е предвидил план за всеки вярващ, Той също така е дарил уникални дарове и благодат за този план. Когато човек живее, изпълнявайки своето призвание, той ще преуспява в областта, в която Бог го е призовавал. Той ще се чувства удовлетворен, изпълнявайки предназначението си. С други думи, врагът мрази, когато вярващият се движи смело в своето предназначение и според Божия план. Той ще прави всичко, което е по силите му, за да отклони християнина от него. По време на атаката той ще го преизпълни с мисли и желания да се откаже и да напусне поста си. Това е една от най-високите му цели, стоящи зад духовните атаки.

7. Притегляне към старите връзки. В продължителна духовна битка човек често бива дърпан обратно към негативните връзки, от които се е измъкнал. Врагът иска да го пороби отново в същите стари крепости. Ако успее да го разочарова толкова много, че отново да попадне в греха, от който е освободен, тогава той може да обстрелва с осъждение и срам човека, принуждавайки го, сякаш по спирала, да се спуска в по-дълбоко поражение.

8. Посоката и целта на вярващия, които някога са били много ясни, се поставят под въпрос. Когато врагът атакува вярващия, той започва да му подхвърля причини, поради които да се откаже от това, в което Бог го е призовавал. Това е един от основните инструменти на дявола.

Той освобождава объркване, срам, сплашване и има различни подли и гнусни схеми, за да създаде облак от несигурност в човека. И отново, крайната му цел е да отклони вярващия от неговото предназначение. Човекът, който е атакуван, може дълбоко да се съмнява в правилността на пътя, по който върви. Обикновено той започва да преосмисля решения, които някога са били кристално ясни.

Скъпи приятели, ние трябва ясно да разпознаваме тактиките на врага срещу нас. Дяволът е победен враг, но има неща които ни отдалечават от Бога и тогава попадаме под прицела на врага. Трябва да разбираме какво ни отдалечава от Бога и да го отстраняваме от пътя си към Него. Това са само някои от признаците за духовната атака върху нас и те са индивидуални, за всеки човек дяволът използва различни методи. Той добре познава и вижда кое ни дърпа назад и тогава не закъснява да ни обстрелва с каквото може от арсенала си. Времето е последно и то бързо напредва, тече като водопад, на който водите скоро ще спрат и последните му капки ще паднат към Божията длан. И ако ние не се намерим в тази длан, ще бъде страшно за нас. Ако сме наистина предали живота си на Бога и живеем във волята Му, нямаме от какво да се боим. Но мнозина от християните се самозаблуждават, вярвайки, че щом са повярвали и са приели Христос за Спасител, те са вече спасени и никога няма да отпаднат. Ние знаем от Словото Му, че спасението трябва да се изработва. По този въпрос е писано много и никой няма оправдание. Има действия, които изглеждат безобидна шега, но могат да доведат до много неприятни последици. Действия, които не ви изграждат, но могат бавно да унищожат вашите принципи, ценности и взаимоотношения с другите. Те разтягат съвестта ви, правят я като гуменна и нечувствителна, като смятате, че нещата са незначителни. „Незначителните грехове“ са капани на съвестта. Подобни действия лесно идват в живота и се превръщат в традиционна и ежедневна лудория, която с времето дори преставате да свързвате с нещо лошо. Грехът обича да остава скрит. Той заблуждава и се опитва да остане неразпознат, но Господ хвърля светлината Си върху греховете! Духовните ни очи трябва да са отворени и тогава ще бъдем свободни. Да, необходими са усилия, смелост и дързост, но всичко това си струва тази свобода! Анализирайте дали не се опитвате да оправдаете нещо, което не бива да бъде оправдано. Не се бавете да отстраните от пътя си всичко, което би могло да ви раздели завинаги с нашия Господ и Спасител, Исуса Христа.

Дадени са ни оръжия, с които да воюваме и да победим. Нека всеки, който е повярвал в Него да не бъде излъган в очакването си за вечността. И като последно: не забравяйте, че дяволът е победен враг и помнете, че нашата сила е в Бога, Който е способен да ни защити от всичките тъмни сили в света, ако ние Му се предадем и уповаваме за всичко на Него, на Който да бъде слава и почит завинаги! Амин.

Превод: Светлина за теб